

Nr 251.

Av herr **Johansson** i Mysinge **m. fl.**, om anslag till lån åt föreningar, bolag och stiftelser för anordnande av allmänna samlingslokaler.

För budgetåret 1942/43 anvisade riksdagen 3 milj. kronor till bidrag och lån för anordnande av allmänna samlingslokaler. Därav skulle hälften utgå som bidrag till kommuner och hälften användas som lån till föreningar, bolag och stiftelser för detta ändamål. Några bidrag eller lån ha icke i nämnvärd omfattning utbetalats, detta med hänsyn till den brist på byggnadsmateriel, som krigstiden fört med sig. Antalet ansökningar har emellertid varit stort, vilket visar att behov av bygdegårdar föreligger.

Det kan ifrågasättas, huruvida det anslag, som nu finnes tillgängligt, skulle räcka för att tillfredsställa den efterfrågan, som skulle uppkomma, om kriget upphörde och tillgången på materiel därmed tillåte att samlingslokaler byggdes. Enligt vår uppfattning är detta icke fallet, och vi föreslå därför, att 2 milj. kronor anvisas av statsmedel för nästa budgetår. Detta belopp bör helt utgå som lån till föreningar, bolag och stiftelser för anordnande av allmänna samlingslokaler. Det har nämligen visat sig, att ansökningarna i avsevärt högre grad gälla lån till föreningar, som vilja uppföra samlingslokaler, än bidrag till kommuner.

Bidrag kunna för närvarande utgå utan hänsyn till den ekonomiska bärkraften i kommunerna. Flera skäl tala för att kommuner med större skattebördorna bära tilldelas bidrag före bättre lottade kommuner.

Vid om- eller tillbyggnad av gamla samlingslokaler och av andra byggnader, som inköpas för att användas till samlingslokaler, kräves värdering av byggnaderna, för att ansökan om lån skall kunna bifallas. Denna värdering skall företagas av värderingsmän, som utsetts av länsstyrelsen. Härigenom kunna kostnaderna för värderingen, som skall bestridas av den lånesökande, bliva ganska avsevärda, om värderingsmännen äro bosatta i residensstaden. Om de därtill på grund av sin tjänst åtnjuta höga dagtraktamenten, kan kostnaden komma att stå i föga rimlig proportion till lånets storlek. Denna olägenhet undvikes, om länsstyrelsen måste utse värderingsmännen bland sådana av ortens folk, som besitta grundlig kunskap i byggnadsfrågor. Några svårigheter att erhålla dylika personer torde knappast finnas.

Med anledning av vad som här ovan anförts hemställas,

dels att riksdagen för budgetåret 1944/45 måtte anvisa ett reservationsanslag av 2 milj. kronor att fördelas som lån till föreningar, bolag och stiftelser för anordnande av allmänna samlingslokaler,

dels att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville begära, att sådana bestämmelser införas, att bidrag till kommuner för anordnande av samlingslokaler i första hand utgå i förhållande till den ekonomiska bärkraften inom kommunerna och att värderingsmän utses bland på orten bosatta personer, som äro allmänt kända för grundlig kunskap i byggnadsfrågor.

Stockholm den 22 januari 1944.

Ivar Johansson
i Mysinge.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.

Sam. B. Norup.

Osc. Werner.

K. E. Hansson
i Skediga.

Lars E. Andersson
i Hedensbyn.
